

בס"ד. ר"ד בעת קבלת־פנים* — פורים־קטן ה'תשי"א.

בלתי מוגה

א. (דובר אודות התענית ביום החתונה שחל בפורים קטן, ואמר האדמו"ר מקאָפּישניץ שנהוג אצלם שאין מתענים¹, אבל כיון שכ"ק אדמו"ר שליט"א הורה להחתן להתענות, לא אמר מאומה. ובהמשך לזה אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א:)

כ"ק מו"ח אדמו"ר הי' נוהג להתענות גם בעצמו ביום החתונה של בנותיו, והי' משלים התענית².

בחתונת בתו הצעירה³ התאחר מאד זמן החופה (בגלל א' המוזמנים שכ"ק מו"ח אדמו"ר המתין לבואו)⁴, ואעפ"כ, המשיך כ"ק מו"ח אדמו"ר לישוב בתענית עד אחרי החופה.

*

ב. בחגיגת הבר־מצוה של נכד כ"ק מו"ח אדמו"ר, לא הפסיקו את חתן הבר־מצוה באמצע חזרת המאמר חסידות, בנוכחות כ"ק מו"ח אדמו"ר. ואח"כ אמר כ"ק מו"ח אדמו"ר, שכיון שמנהג פולין הוא שמפסיקים את חתן הבר־מצוה, יתחיל חתן הבר־מצוה עוד הפעם, ואז יפסיקוהו, כמנהג פולין⁵.

*

ג. איתא בספרים⁶ שטבעת נישואין צריכה להיות כמו סמ"ך וכמו מ"ם — עגולה (כסמ"ך) מבפנים, ומרובעת (כמ"ם) מבחוץ. וע"פ קבלה

ג' יו"ד סיון תרצ"ב, בעיר לאַנדוואָרוב שבמדינת פולין (המו"ל).

(4) הרה"ג ר' חיים עוזר גראדזענסקי (ראה "רשימות" חוברת נז ע' 20).

(5) ראה סה"ש תרצ"ו ע' 112. וראה גם ליקוטי הוראות כו' הנ"ל שם סי"ג-ז. וש"נ.

(6) זהר חי בהקדמת הזהר (ד, א. כ, ד). דרכי חיים ושלום (להרה"צ כו' ממונקאטש) שתת"מ.

(* של החתן הת' צבי הירש חיטריק — באולם "איוּרָעֶל טערעס אָוּ פּלעטבטוּש, ברוקלין".

(1) ראה אנציק' תלמודית ע' חו"כ ס"ב (כרך יח ע' שכב). וש"נ.

(2) ראה מג"א או"ח ר"ס תקעג. ליקוטי הוראות מנהגים וביאורים בעניני שידוכים ונישואין (קה"ת תשנ"ב) ח"ג ס"ד-ח. וש"נ.

(3) הרבנית מרת שיינא, עם בעלה הרב מנחם מענדל הכהן האַרנשטיין הי"ד — ביום

יש לקדש בטבעת של כסף⁷. אבל אעפ"כ, המנהג בפועל לקדש בטבעת עגולה (גם מבחוץ), ומזהב דוקא⁷.

*

ד. בהשייכות דנישואין למתן-תורה — מצינו ב' אופנים⁸: (א) הקב"ה נקרא חתן וכנס"י נקראת כלה, ע"ש המשכת והשפעת התורה לישראל, (ב) בני"י נקראים חתן והתורה נקראת כלה, ע"ש שבנ"י משפיעים ומוסיפים בתורה.

ושניהם אמת, שבתחילה ישנה השפעת התורה לישראל, ואח"כ משפיעים בני"י ומוסיפים בתורה.

ויש לומר, שב' ענינים אלה מתאימים לב' הענינים דמתנה ויגיעה שבתורה⁹:

מצינו שהתורה ניתנה במתנה¹⁰, שאין צריכים להתייגע על זה, ולאידך, מצינו שאי אפשר להשיג התורה אלא ע"י יגיעה דוקא¹¹.

וההסברה בזה — שבתחילה ישנו ענין המתנה שבתורה, שמקבל מה שנותנים לו מן המוכן (החל מהענינים שהאם מלמדת את התינוק), ולאח"כ ניתוסף גם ענין היגיעה שבתורה, שע"י ביכלתו להשיג ענינים כאלה שאינו יכול להשיגם לפני"ז באופן של מתנה¹².

12) ולהעיר מהסיפור הידוע שהצ"צ לא רצה לקבל מרבינו הזקן עניני תורה במתנה בגלל שרצה להגיע אליהם ביגיעת עצמו, ולאחרי כו"כ שנים, כשהוסיף חכמה על חכמתו, התחרט על זה, באמרו, שהי יכול לנצל את יגיעתו בתורה (בהוספה על הענינים שהי מקבל במתנה) על ענינים נעלים יותר (ראה לקו"ש חט"ו ע' 81).

7) ראה הנסמן בספר הנישואין כהלכתם (ירושלים תשד"מ) פ"ז ס"ו. ליקוטי הוראות כו' הנ"ל שם סל"ה-ו. וש"נ.

8) ראה לקו"ת ברכה צג, סע"ד ואילך. וש"נ.

9) ראה סה"מ מלוקט ח"א ע' רכו ואילך. לקו"ש ח"ג ע' 115 ואילך. וש"נ.

10) ראה ברכות ה, א. נדרים נה, א.

11) ראה מגילה ו, רע"ב.